

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ ГРАДА БЕОГРАДА

На општинском збору, држаном на дан 16 јуна тек. године у београдској општини, ради избора: тридесет одборника и петнаест њихових заменика за београдску општину било је по азбучном списку 6180 способних гласача.

Како је на овај збор дошло и гласало 384 способна гласача, а према чл. 49 зак. о општинама да би предмет, који је истом збору изнет на решење, био решен, требало је да на исти збор дође и гласа 3090 способних гласача, то је гласачки одбор овога збора на основу изложеног, поменутог законског прописа и чл. 48. зак. о општинама објавио: да предмет који је овоме збору био изнет на решење, није решен и да је општ. суд дужан у року од десет дана сазвати други општински збор ради решења истог предмета.

На основу изложенога и свога решења од данашњег АБр. 5754, а с погледом и на прописе главе IV под А. закона о општинама, суд београдске општине објављује да ће се на дан

23 ЈУНА 1902 ГОДИНЕ ДРЖАТИ**ОПШТИНСКИ ЗБОР**

у београдској општини ради избора:

**ТРИДЕСЕТ ОДБОРНИКА И ПЕТНАЕСТ ЊИХОВИХ ЗАМЕНИКА
ЗА БЕОГРАДСКУ ОПШТИНУ.**

Ко може бити биран за одборника и заменика прописује чл. 69 зак. о општинама.

На овом другом збору извршиће се овај избор са оним бројем гласача, који на исти збор буду дошли, а одлука је општинског збора оно, за што је гласало половина способних гласача и један више, који на овај збор буду дошли (члан 49 закона о општинама).

Ако ниједан од бираних не буде добио савршену већину, гласачки ће одбор решити, да се држи нов збор за ужи избор, између оних који су добили највећи број гласова (чл. 50 пом. зак.).

Сваки гласач може гласати на општинском збору само једанпут и лично (чл. 41 поменутог закона).

Гласање је на општинском збору јавно (чл. 42 пом. зак.).

Нико не сме доћи на збор под оружјем сем лица која долазе ради гласања, а по прописима носе оружје (чланови 40 и 144 пом. закона).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни грађани општине који плаћају најмање 15 динара непосредне порезе на годину, без икаквих приреза, а нису према пропису члана 32 пом. закона право гласања изгубили.

У задрузи имају право гласања на збору онолико пунолетних задругара, по реду старости, колико пута задруга плаћа по 15 динара непосредне порезе, без икаквих приреза.

Ово важи и за оца и пунолетне синове, ако живе у заједници (чл. 30 пом. зак.).

Официри и војници сталнога кадра не могу учествовати на општинском збору (чл. 31 помен. закона). Овај пропис не односи се и на војно-административне чиновнике и остала лица која при војсци служе као административно особље. Према томе, сви војно-административни чиновници и остала лица, која при војсци служе а нису официри и војници сталног кадра, могу

се користити правом учешћа и решавања на општинским зборовима, али они који су уједно и резервни официри, не могу ово учешће примати у униформи. (Распис г. мин. унутрашњих дела од 20 маја 1902 год. ПН. 12558).

Немају права гласања на општинском збору:

1. који су осуђени због злочинства, док не поврате грађанску част;
2. који су осуђени на затвор са губитком грађанске части за време док им је она пресудом одузета;
3. који се налазе под ислеђењем за дела под 1. и 2. наведена;
4. који се налазе под стедиштем, док се оно са њихова имања не скине;
5. који су под старатељством;
6. који су под полицијским надзором;
7. који нису платили свој порез и прирез за прошлу годину (чл. 32 пом. закона).

Збор ће се држати у згради општинског суда, Узун Миркова бр. 1.

Збор се отвара у 8 часова пре подне а бирачи могу долазити на збор од 8 часова пре подне па до 12 часова у подне и од 2 часа па до 5 часова по подне, у које ће време гласачки одбор, ма да сви бирачи нису дошли, наредити да се затвори двориште зграде општинског суда и да се не пуштају на гласање који после долазе. А по том, пошто прими гласове од свију оних који су на време дошли, а још нису гласали, гласачки ће одбор решити и огласити да је гласање свршено.

У смислу чл. 181 закона о општинама одбор београдске општине изабрао је за председника гласачког одбора овога збора одборника г. Стевана Веселиновића, референта Министарства просвете и црквених послова, а за чланове гласачког одбора грађане: г.г. Михаила Штрбића, кројача, Лазара Матића, јорганџију, Саву Христића, трговца и Михаила Јечменицу, кафеџију.

Извештавајући о овоме београдске грађане, Суд београдске општине позива их да на овај други збор дођу и употребе своје грађанско право.

Од суда београдске општине 17 јуна 1902 год. Бр. 5776, у Београду.

Деловођ,

Мих. М. Марјановић

Председник
београдске општине,

Милоб. Т. Маринковић

ОПШТИНСКО УРЕЂЕЊЕ

и

АДМИНИСТРАЦИЈА

ГРАДА ГЛАЗГОА

По Сер Џејму Белу председнику општине Глазговске и г. Џејму Патону председнику Уједињених Музејских Удружења Уједињене Краљевине — Велике Британије и Ирске)

Година 1896

XII

ОПШТИНСКА КУПАТИЛА

Множење јавно-санитетских дужности општине. — Јавна и лична чистота. — Општина помаже и домаћу и приватну чистоту. — Дим и нечистоћа Глазгоа. — Изворност и обилатост његове воде. — Клубови за купање. — Подизање општинских купатила и перижоница. — Излазак општине на сусрет сиротињама. — Још маса не цени потребу чистоте. — Треба ју васпитавати из малена, бесплатним дечјим купатилима.

Ми смо имали прилике да у овој књизи, а на своме месту, констатујемо историјски факт: да је основа данашњем санитетском систему града Глазгоа положена била још 1800 год. када оно полицији општинској и градској би стављено у дужност, да се брине о чистоти варошких улица. И тај се санитетски делокруг општинско-полицијске власти града Глазгоа од тада само ширио и ширио, док није достигао ове данашње циновске размере. Почетак је био, као што смо већ имали раније прилике да видимо, врло скроман, па и врло пипав. Сама варошка чистота узимата је за дуго доста олако, и тек у новије доба схватио се правилно, а посведочио достојно, њен велики здравствени значај. Једном, пак, с тим на чисто — брзо се пошло даље. Са земљишта јавне чистоте прешло се и на ужи круг

домаће чистоте — са улице гј. прешло се на двориште, па и на приватан дом. Мало по мало, са пажњом, доиста, па и околишењем, али тек војска санитетска чинила је своје: освајала тачку по тачку, и град по град, док није ево продрла и у последња уточинита људске нечистоће и прљавштине, а допрла до оних мутних и тамних извора, из којих извире толики јад и чемер, толики бол и патња, толика заразност и болештина, па само и наравно, толика смртност наше многобројне простоте и сиротиње.

Дакле, данас, хвала богу, ми чистимо своје улице, али не само оне главне у средини вароши, него и оне по најудаљенијим крајевима њеним. Више и од тога, ми смо, и колико законом, нашли и утврдили: да су уласци и степенице великих кућа за становање и издавање, *продужене* саме улице; па смо натерали њихове газде и закупце да их држе чисто. Али и то стоји, да даље унутра нисмо могли ни смели; јер је то *Енглезова кућа*, а Енглез вели: „*моја кућа — мој град*“ (my house, is my castle). Дакле, све што се даље могло учинити, у погледу личне и приватне чистоте, то је: да општина изађе на сусрет сиротињој класи грађанства, стварајући јој материјалне могућности, да се што боље пере и опере. Тако је и било. По што је, на пример, за фамилијарне становнике кућа и одељења од по две собе, *купатило* то што и луксуз, а и само *прање рубља* у кући жива мука и невоља; даље, по што је човек, од природе, *бојимо се рећи*, доста прљава животиња, свакако доста лењ на купању, па и умивању — док сви знамо колико *жене* волу прање кошуља и т. д. — онда је готово нека *религијозна* дужност

учити и навикавати овај свет на чистоту тела и одела.

Са ових разлога, као год и по сили свога општега здравственога програма, *полицијско одељење* општине глазговске постарало се за читав један низ јавних купатила и перижоница, у којима сиротнија класа има сваковрстних олакшица и да се окупа, и да своје рубље без муке опере. Ово су, у истини, тако лепе тековине, па и тако драгоцене установе јавне, да остаје само једно да се пожели, а то је: да маса и сиротиња наша научи да их боље цени, и њима се и од њих више користи.

Ми смо у више прилика морали признати, па морамо и овде, да је наш Глазго, као ретко који град, у Уједињеној Краљевини, управо, *проклет* са свога црнога и густога *дима* фабричкога, са тешке фабричке *чађи* и *прашине*, једном речју, са своје фабричке, и у толико варошке, *нечистоће*. И ма да њега његово небо *обилатом кином* пере и испира, опет се и она *чађ* и она *прашина* у ваздуху варошком тако дуго одржава, да, и кад најјачи *пљусак* удари, а он њу само *овлажи*, и за нас и наше ствари прилепи. Сем, дакле, обичнога четкања и брисања по кући, свима је нама, што у Глазгоу живимо потребно и много воде и доста сапуна, потребно т. ј. што чешћега прања и купања. Код све скромности, па и бедности занимања, *прање* су у Глазгоу вечито на цени, и јесу по који пут велике госпође. Једна је, у осталом, и велика срећа та: што сви имамо, али не само *доста* воде, него и *красне* воде, и то тако *красне* за *прање*, да јој свака добра домаћица наша може бити искрено благодарна на уштеди

мила и сапуна; док је пријатно искуство могло и остали свет уверити: да вреди чак и читав *пут* направити да се само у Глазгоу и његовој води окупаш. Ова средна околност учинила је, у осталом, и то: да се у месту оснују читави клубови за купање. По себи се разуме, да у те клубове улазе махом млади људи из имућних кућа; јер су купатила у која они иду снабдевена, али не само пространим басенима за пливање, и у њима гимнастичким справама за телесно вежбање, него и сваком згодом руских *парних* купатила и турских *амана*, а уз које, узгред буди речено, иде и похвални луксуз новинарске читаонице, и т. д. Наше је, међутим, овде да опишемо установу јавних, установу *општинских* купатила, које је општина подигла из општинских прихода, и које је наменила оним суграђанима својим, којима је, као и свакоме, потребна телесна чистота, али који нити имају довољно згоде за купање у својој кући, нити су кадри да плате улазницу у друга, скупа и господска, купатила.

Дакле, надлежну повластицу и да подигне, и да снабде и да одржава јавна купатила и перижонице у граду Глазгоу, *општина* глазговска добила је још 1866 године, а добила ју је снагом *закона о полицији* од исте године. Али, никакав практичан корак није учињен у томе правцу све до маја 1869 године, — када *полицијско одељење* општине глазговске донесе ову и оваку одлуку: „Полицијско одељење града Глазгоа, наређује у име закона *санитетској комисији* општине глазговске, да одмах подигне, у четири разних краја вароши, јавна купатила и перижонице за употребу и угодност местнога становништва.“ Па ипак, ништа се не уради до фебруара 1875 — када само полицијско одељење узме ствар у своје руке, и постави *своју* комисију за јавна купатила и перижонице. И доиста, — али и тада тек после једанајест месеца — односно у јануару 1876 — полицијско одељење доби право службености на један плац од општине, на коме да подигне та јавна купатила и перижонице. Оно се одмах обрати Управи градеког водовода за потребну воду, која се и одазове одобрив *бесплатно* сву потребну количину воде. Само, историјске интересантности ради, вреди да поменемо, да је ово питање о подизању јавних општинских купатила у Глазгоу прошло кроз толико разних мена и перипетија, „комисијских“, „полицијских“, „одборских“, па чак и *уравно-водоводних*, да се једнога пута и то десило: да *председник* комисије за та купатила гласа противу свога рођенога предлога и захтева, кад је исти (захтев) дошао пред њега као члана водоводне управе!

Како му драго, одмах по добитку воде пређе се на подизање купатилских зграда. Па чак, и пре него су ове довршене, комисија се постара за једно летње *пливачко купатило* (илицу) у вароши, које и отвори на дан првога јула исте 1876. Под јесен она додаде истоме и одељење *топлог* купатила. Ово је *прво* купатило које смо добило заслугом и непосредним предузетачким трудом наше полиције; и оно нас је (општину) коштало, свега неких 2250 фуната стерлинга, (56.250 динара у злату). Следеће године (1877) с пролећа, понуди се комисији *приватно* купатило у Кенедијевој улици, под условом, да општина исплати интамбулантима дуг од 630 фун. стерлинга (15,750), а оно ће, ако му се по-

вери закуп, плаћати општини 30 фуната (750 дин.) годишње кирије. Комисија пристане, а дотични закупник, окуражен тим прихваћајем, узме и још једно купатило на „лондонскоме друму“. Али како је општина у брзо за тим подигла нова купатила на разним тачкама вароши, то је овај купац стекао у њој јака конкурента, и све је теже на крај излазио, док, најзад, у години 1883, није и подлегао.

Са подизањем обичних купатила и перижоница општинских ишло је и даље, по вредној иницијативи полиције и њене комисије — много више него ли по жељи и и навали *маса*, чији су се грађански представници и само у *једном* случају својеволно пријавили за купатило у своје крају — а то је било у *северном* крају вароши — док у години 1891 не уђе у састав града Глазгоа и многољудно *фабричко* предграђе *Сирингберн*. Полиција, односно *комисија*, одлучи да што пре обдари тај крај једним великим и потпуно удобним купатилком. И она то и постигне по цену суме коштања од неких 13,680 фуната стерлинга (342,000 динара у злату).

Сумарно узето, општина је глазговска до сада — а то је до маја ове 1896 године — уложила капитал, или боље рећи потрошила на подизање јавних купатила и перижонице, суму од 119,100 фуната стерлинга или нека *три* милијуна динара. Од купатила, и то *топлих* купатила, она има 173, (сто и седамдесет и три) распоређених у разним крајевима вароши. Свако од ових купатила има по два *басена* за пливање: једно, веће, за мушке, а друго мање за женске. Оба се ова басена одржавају преко целе године на угодној температури, али их публика походи према сопственоме термометру, тако, да су ти басени преко зиме колико и *без* муштерије. О димензијама, пак, њиховим може се судити по томе, што у једном од оних великих као што је онај за мушке у *Гринхеду*, може да стане 73,600 галона воде, док у ономе у Кранстонхилу стаје свих 104,000 галона воде. Дубина је њихова на плићем крају: три и четири стопе; а на дубљем, шест и седам стопа. Мањи *женски* басени имају свега (онај у Гринхеду) 20,900 галона воде, а онај у Кранстонхилу 38,500 галона. Свуда околу ових басена — наравно — нанизане су *кабине* за купаче, који у купатилу на каси добијају и потребно им *рубље* за брисање. Има засебних одељења — *када* — за купање у топлој води; и ове су, али не само оделите за мушке и женске, него су и ценом подељене у две *класе*: у прву и другу. А кад је већ о засебности и оделитости реч, онда да поменемо и то: да *Јевреји* имају у *горбалском* крају своје *особено* купатило.

Цене, или таксе, за купање у општинским купатилима, следеће су: за купање у пливачком басену, два пена, или грош; али дечаци и девојчице испод тринајест година плаћају само *један* пен, или десет пара динарских. Ко од одраслих узме карту на дванајест купања, уштеђује себи на такси три гроша (јер плати за дванајест купања девет гроша) а дечаци и девојчице испод тринајест година добију исто право за само четири и по гроша. Још се веће олакшице чине школекој омладини, кад, рецимо, дође да се по *разредима* у илици купа, а имају се исти обзири и према разним омладинским друштвима.

Што се *топлог* купатила тиче, *прва* класа у истоме за *мушке* је три гроша (друга, два) а за женске три пена, или тридесет пара динарских.. На билету од дванајест купања добија се 25⁰.

Благодарећи овим јевтиним купатилима општинским, али нарочито оним великим *басенима* њиховим, у Глазгоу су склопљени многобројни *пливачки* клубови, и мушки и *женски*, — који врло сретно утичу на спору *масу*, и крећу ју у правцу телесне чистоте. Према овим и оваким удружењима, општина има нарочите обзире; те, не само да им излази на сусрет са знатно-спуштеним ценама, него им ствара могућности да се, према распореду времена, на купању нађу заједно у својим групама, и добију цео *басен* за себе.

Односно општинских перижоница имамо само да кажемо, да су тако удешене, да свака од њих може да прими од једном по четрдесет и четири до седамдесет и осам праља. Свака праља ту има своје место и корито, са обилатом количином и вруће и ладне воде. Сем тога, свакој од њих стоје на расположењу четири *хидро-екстрактора* (справе за цеђење), четири пећи за сушење и шест машина за прање рубља; а уз сваку перижоницу иде и једно одељење за штиркање и *пеглање* осушенога рубља.... Згоде, дакле, и угодбе, и за прање и за купање у целоме Глазгоу. Па ипак, признати се мора, да се *маса* нашега света још једнако њима слабо користи. Доказало се, на прилику, да жене, којима су општинске перижонице уз кућу, или бар у неосетној близини, још и хоће да дођу да ту своје кошуље оперу. Али, правило је да их мрзи да носе кроз улице бошче, или корпе, с прљавим рубљем, ако им је перижоница иоле подалеко. Исто тако, може се рећи, да се ни наша *радничка* класа и маса бог-зна-како не граби да се окупа. *Кућа* се, дабогме, силан свет преко целе године у свима нашим купатилима — јер се годишње хвата у њима до пола милијуна кунања — па се та цифра лане (1885) чак и прешла — јер је достигла број од 527,313. Али, као што рекосмо, жалосна је истина: да ни десета муштерија не долази из наше сиротније, из наше *радничке*, класе и масе; а за *њу* баш је општина и подигла толика купатила по вароши, па их за љубав њенога здравља и телесне чистоте и одржава о неком трошку свога редовнога буџета; јер, расходи на тим купатилима увек претежу приходе. Како, пак, из овога немилога факта и резултата, треба извући и неки *наук*, то — тај наук може само бити: да се свет још из *малена* почне учити, па по мало и *терати*, на неговање телесне чистоте. Општина је, дакле, врло добро урадила, што је одредила извесне дане и часове у недељи када се *сва* школска деца могу у њеним купатилима *бесплатно* окупати. Искуство је, до душе, показало и показује, да ни по *ту* цену сва деца не скачу радо у *ладну* воду. Али су за то ту њихови старији, њихови *учитељи*, да их упуте, да их мало и *силом* упуте, на тековину тако благодетне навике; као што су они за то ту, да их *одуче* од оних других и лоших и штетних навика, као што је хаљкавост у оделу, лабавост у држању, неозбиљност у понашању, скаредност у говору, и тако даље, и тако даље.

Грађанству града Београда

На другом збору грађана београдске општине држаном 30 маја тек. године, ради одобрења решења београдске општине од 19 априла 1902 г. АБр. 4115, којим је предложено, да се београдска општина, за исплату извршених и за исплаћивање будућих експропријација задужи са 2,000.000 динара у сребру издавањем општинских обвезница било је свега по азбучном списку способних гласача 6101. На збор је дошло и гласало свега 832 гласача, од којих за поменуто решење одбора гласало 362 гласача а противу истог 470 гласача.

На основу чл. 48 и 49 зак. о општинама гласачки одбор овога збора објавио је:

Да је овај други општински збор решио: да се решење одбора београдске општине од 19 априла 1902 г. АБр. 4115 којим је учињен предлог, да се београдска општина, за исплату извршених и за исплаћивање будућих експропријација задужи са 2,000.000 динара у сребру издавањем општинских обвезница, одбаци.

О овоме се извештава београдско грађанство ради знања.

Од суда београдске општине, 22 јуна 1902 г. АБр. 5248, Београд.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Мили гости. — Ово дана извесна група руских ђака са својим професором г. Горталовом на своме путу по Европи, посетили су и Београд — Престоницу Краљевине Србије, где су дочекани и по српском обичају угошћени од наших ђака и професора, којом је приликом и општина београдска узела у томе скромног учешћа, на чему су јој се ђаци Руси, по одласку из Београда, са српско-бугарске границе захвалили телеграмом следеће садржине:

„Председнику општине
Београд

На граници Српске земље сећам се лепог Београда и искреног пријема од стране његовог грађанства, на чему вам најсрдачније захваљујемо.

У име ђака Руса,
професор
Горталов.“

Концерт на Калимегдану

У недељу 23 текућег месеца музика VII пеш. пука „Краља Александра I“ под управом свога капелника г. Јосифа Бродила, приређује концерт у своју корист на Калимегдану.

Од прихода половина је намењена београдској сиротињи.

ПРОГРАМ.

1. Марш „Краља Александра I“ . Бауманова
2. Концерт кадрил из оп. „Аида“ . Верди
3. Увертира из оп. „Лака коњица“ . Суле
4. Потпури „Из шуме и луга“ . . . Чижек
5. Гавота Краљице Драге . . . Бродил
6. Фантазија из оп. „Лохенгрим“ . Вагнер
7. Смеса из „Срп.-циганских песама“ Бродил
8. Крунисани марш из оп. „Пророк“ Мајербер

9. Потпури из оп. „Птичар“ . . . Целер
 10. Полка франсе „Наше Госиође“ . Флосман
 11. Потпури „Туги Фруги“ . . . Бродил
 12. „У Македонију“ марш . . . Бродил
- Почетак концерта у 5 сахата по подне.
Улазна цена 0:50 дин. од особе, деца 0:20 д.

О Г Л А С

Према одобрењу г. министра грађевина од 12 јуна т. г. Бр. 3967 држаће Управа града Београда јавну усмену лицитацију у свом грађевинском одељењу на дан 25 јуна т. г. у 10 часова пре подне за **оправку зграде министарства правде.**

Предрачунска је цена овога посла 1386 динара 43 пр. дин. а кауција у 200 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима или интабулацији према закону.

Позивају се предузимачи да дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда, 17 јуна 1902 год. у Београду, ГМЗ 997.

О Г Л А С

Према одобрењу г. министра грађевина од 12 јуна т. г. Бр. 3968 држаће Управа града Београда јавну усмену лицитацију у свом грађевинском одељењу на дан 25 јуна т. г. у 11 часова пре подне за **оправку зграде Више женске школе у Београду.**

Предрачунска је цена овога посла 702 динара 97 пр. дин. а кауција у 100 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима или интабулацији према закону.

Позивају се предузимачи да дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда, 17 јуна 1902 год. у Београду, ГМЗ 998.

О Б Ј А В А

На основу решења г. Министра Грађевина од 4 маја т. г., Бр. 2455, држаће се офертална лицитација за **нивелисање, калдрмисање и каналисање Св. Никољског (житног) трга** у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 2 јула ове год. од 11 сати пре подне до 12, када ће се и закључити. Предрачунска је цена 93.721.88 дин.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 10.000 динара и то у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

План и предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложена су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају, пошто предходно положије благајни општинској кауцију и реверс од исте покажу при лицитацији.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 20. маја 1902. год. ГМЗ 1313.

О Б Ј А В А

Наредбом управе града Београда ЛМЗ 1566 од 20 маја тек. год. отпочеће каламљење грађанства у граду Београду 16 јуна, а завршиће се 25 августа текућ. год.

Суд ово општински позива грађанство, да сваке недеље од 3 до 6 часова по подне доноси своју децу која нису никако каламљена у зграду „Црвеног Крста“ или у локал кварта врачарског (где је коме ближе) ради каламљења деце. Тако исто позивају се и сви одрасли грађани који нису за седам и више година никако каламљени да у одређено време дођу ради каламљења. По свршеном каламљењу сваки онај ко се не одазове овом позиву биће строго кажњен.

Од суда општине града Београда 20 маја 1902, ЛНр. 619.

О Б Ј А В А

Министарству Народне Привреде, потребни су податци о гајењу свило-буба у оvd. вароши.

Како су суду општинском непозната имена таквих одгајивача, то се овим позивају сви одгајивачи свило-буба, да се пријаве општинској статистици најдаље до 20. овог месеца и даду потребан одговор на сва питања у бланкету.

Од суда општине београдске, 5 јуна 1902 године, АБр. 4408, у Београду.

Грађанству београдском

Познато је грађанима, да постоји друштво за подизање храма Св. Саве, коме је председник Његово Високопреосвештенство архиепископ београдски и Митрополит Српски Господин Инокентије.

Да би се остварила узвишена циљ овога друштва суд општине београдске овим чини апел на београдске грађане, да помогну томе, заузимајући се својски да се путем обавештења образују по варошким одељцима пододбори за прикупљање прилога за ову свету и опште-народну задужбину.

Од суда општине београдске, 23 Јануара 1902 г. АБр. 626, Београд.

Грађанству београдском

На захтев духовног суда епархије београдске а на основу наређења Управе града од 3 ов. м. Бр. 12124 суд општине београдске позива београдско грађанство, да при смртним случајевима, у споразуму са надлежним свештеником одређује време за опело и спровод умрлих лица, како се не би у будуће десило, да се опело у цркви врши у времену кад треба да се врши вечерње или друго које богослужење у цркви.

Од суда београдске општине, 9 маја 1902 год. Београд, ББр. 2659.